

Franc Brecl

Šolarska adventno - božična sreča

Osebe:

Šolarji manjšega podeželskega naselja

Domen

Klemen

Štefka

Slava

Barbara

Jakob

ata

mama

babica

Prvo dejanje

(Štirje učenci, dva dečka in dve deklici se na poti iz šole domov pogovarjajo)

Domen: Barbara in Jakob že hitita za nami. Počakajmo ju!

Slava: Ali veste, da je včeraj Barbara imela god? Mi pa ji nismo čestitali!

Klemen: Saj daril ne bo sprejela. V nedeljo nas misli povabiti na slavje. To sem mimogrede slišal, ko sta se pogovarjali moja in njena mama.

Štefka: Jaz vem še več. Od botre in sorodnikov je dobila nekaj denarja za god. Vse to namerava darovati za uboge in nesrečne. (Barbara in Jakob jih dohitita)

Jakob: Veste kaj je novega?

Vsi: Kaj?

Jakob: Praznovali bomo.

Domen: Ravnokar smo se pogovarjali, da smo Barbari pozabili voščiti za god.

Barbara: Nič za to. V nedeljo opoldne ste vsi povabljeni k nam na praznovanje. Tako načrtujemo pri nas doma.

Jakob: Jaz sem že premišljeval, kaj bi ti kupil za god.

Barbara: Ni ne boste kupovali za moj god. Taka je moja želja. Kolikor ste namenili žrtvovati za godovna darila, darujte za pomoči potrebne ljudi.

Domen: V naši vasi vsako jesen zbiramo ozimnico za bogoslovje. Letos sem tudi jaz sodeloval. S traktorjem smo se vozili od hiše do hiše in zbirali zelje, krompir, pšenico, čebulo, česen, olje, korenček, rdečo peso, razno solato in kar je pač kdo daroval.

Klemen: Kje ste vse to oddali?

Domen: To spravimo v župnišču ali pri kakšnem sosеду. Potem pridejo bogoslovci s kombijem in odpeljejo v Maribor, kjer živijo.

Barbara: V nedeljo dopoldne, po večernicah pridite k nam. Vabim vas jaz in tudi vsi naši.

Štefka: Župnik pravi, da je na domačem praznovanju treba jesti, piti, peti in tudi moliti.

Jakob: Pa tudi kaj prebrati iz Svetega pisma, da tudi Bog govori.

Barbara: Da, tako je prav. Veste, kaj? Naredimo načrt za veselo praznovanje!

Domen: Za jedačo in pijačo bo skrbela tvoja mama (pogleda Barbaro). Za drugo, za veselo in srečno razpoloženje pa se bomo sami potrudili.

Slava: Jaz bom prinesla pesmarico, v kateri so lepe narodne in tudi bogoslužne pesmi.

Barbara: Jaz bom igrala kitaro. Štefka in Slava odlično pojeta (ju pogleda). Pa tudi vidva, Domen in Klemen, hodita k pevskeму zboru.

Klemen: Jaz bi lahko povabil še sosedovo teto, če dovolite. Ona bi nas naučila veliko lepih pesmi.

Vsi: To bi bilo zelo lepo!

Jakob: Jaz bom prinesel Sveto pismo. In kot bralec bom bral Božjo besedo.

Barbara: V nedeljo po večernicah se dobimo.

Vsi: Velja! Zbogom in na svidenje!

Drugo dejanje

(V svečanem razpoloženju okoli mize ali ob mizi, na kateri je lep šopek, pojejo. Morda jim pomaga otroški pevski zbor ali kar ljudsko petje)

Vsi: Zdaj razsvetljena je noč.

Tema pregrešna je proč.

S srca Marije vsakemu sije

milost in Božja pomoč.

(Zapojejo več kitic. Potem vsi po vrsti Barbari voščijo za god in ji podajo roke.)

Domen: Vse najboljše!

Klemen: Da bi bila zdrava, vesela in se vedno dobro učila!

Štefka: Želim ti, da bi bila pravoverna, pravična, poštena in da bi prišla v nebesa!

Barbara: To, da bi prišla v nebesa, je pa največ vredno. Vse drugo hitro mine.

Jakob: Bog ti daj sveti raj uživat vekomaj!

Slava: Želim, da bi na tem svetu naredila veliko dobrega, enkrat pa se v nebesih veselila.

Domen: (ponudi Barbari kitaro): Zaigraj, da bomo laže peli!

Vsi (mladinski pevski zbor in igralci zapoje):

Pesem vesela naj Gospoda slavi

(ali)

V nebesih sem doma.... (ali)

eno od melodij angelovega češčenja ali drugo adventno pesem.

Jakob: Barbara, čestitali smo ti že. Naj se z nami veselijo tvoji in naši starši in ljubi Bog. To pa zato, ker se obenem že pripravljamo na bližnje božične praznike.

Kralja, ki prihaja,

pridite, molimo!

Vsi: (ponovijo): Kralja, ki prihaja, pridite, molimo!

Klemen: Jaz bom naprej molil prvo desetko rožnega venca: ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.

Štefka: Jaz pa drugo desetko: ki si ga Devica v obiskovanju Elizabete nosila. Še prej bomo vmes nekaj zapeli.

Na primer: Kraljica venca rožnega.

Slava: Jaz bi rada naprej molila tretjo desetko z božično skrivnostjo: "ki si ga Devica rodila".

Jakob: Jaz sem na vrsti za branje Svetega pisma. (pokaže knjigo). Ker sem Jakob, bom prebral nekaj iz Jakobovega pisma. (Začne brati): "Kaj pomaga, moji bratje, e kdo pravi, da ima vero, del pa nima. Če sta brat in sestra brez obleke in nimata vsakdanjega živeža, pa jima kdo izmed vas reče: "Pojdita v miru! Pogrejte se in najejta!" ne da bi jima dal, kar potrebujeta za življenje. Kaj to pomaga? Tako je tudi z vero, če nima del. Sama zase je mrtva" (Jak 2,14-17).

Barbara: Tema dvema bi bilo treba pomagati.

Domen: Sedaj vidim, da ni dovolj, če samo pravimo: ubogim in ponesrečenim je treba pomagati, potem pa nič ne storimo.

Klemen: V adventu ne bom kupoval sladkarij. Ves ta prihranjeni denar bom daroval za uboge in ponesrečene.

Domen: Tudi jaz bom tako storil.

Ostali štirje: Mi tudi! Pred božičnimi prazniki bomo še veliko drugega dobrega storili.

Barbara: Tako nekaj svečanega je nocoj pri nas. Najbrž zato, ker skupaj pojemo, molimo in beremo Sveto pismo.

Štefka: Nekaj čudovitega mi je prišlo na misel. Kako bi lahko na sam sveti večer osrečili mojo bolno babico, ki je priklenjena na posteljo. Vem, da boste vsi šli k polnočnici. Pot vodi mimo naše hiše, zato želim, da bi se za pol ure prej ustavili pri nas in bi skupaj slavili novorojenega Jezusa. Kako bi bili srečni moji domači, najbolj pa naša babica.

Jakob: Imenitna zamisel. Jaz sem za to.

Ostali: Vsi smo za to.

(Zapojo adventno pesem, lahko tudi nadaljevanje pesmi)

Zdaj razsvetljena je noč:

Angel vesel iz nebes,

milo pozdravlja jo res.

Bodi češčena, blažena žena,

Mati si Kralja nebes.

Tretje dejanje

(v kotu ali na mizi je okrašeno božično drevesce ali smrekova veja, jaslice, prižgana sveča in zelena vejica v kozarcu z blagoslovljeno vodo)

Otroci: Dober večer in milosti polne božične praznike vam voščimo!

Domači: Bog daj milosti polne praznike vam, dragi otroci!

Oče: In vašim domačim in vsej naši slovenski domovini!

(Vsi si podajo roke in se veselo pozdravljajo)

Babica (vsa navdušena sedi na stolu in maha z rokami): Kako sem srečna! Svetonočno veselje Jezusovo, srečo in božji blagoslov ste nam prinesli. Da, otroci! Veselite se! Bog vas ima rad!

Vsi (zapojo: Glej zvezdice božje... ali Poslušajte vsi ljudje...).

Domen: Nocoj je en svet večer, ena sveta noč, kot je ni bilo in je ne bo. Nocoj se je en kralj rodil.

Klemen: En kralj čez kralje vse. Tudi čez kralja Heroda.

Mati: (vzame žerjavico in na njo naloži malo brinja, da diši po vsej hiši; lahko da na žerjavico tudi smolo, ki tudi diši, hodi po sobi in glasno moli): Tako naj se dviga naša molitev k Bogu, naj nam izprosi zdravje na duši in na telesu, srečo in zadovoljstvo v družini in v vsej soseski! Zdrava Marija...

Oče (vzame v roke kozarec z blagoslovljeno vodo in zeleno vejico, rekoč): Božje Dete, pridi in odženi grešnega sovražnika! Varuj našo hišo, hleve, ljudi in živino. Blagoslovi naše njive, polja, travnike, vinograd in gozdove! Oče naš...

Štefka: Sedaj, ko smo skupaj zmolili polovico rožnega venca, bo Barbara prebrala še Veselo božično oznanilo za vsakogar.

Barbara (vzame to Mavrico - december 1992 - januar 1993 - in svečano prebere iz njenih osrednjih strani osrečujočo božično blagovest) Pred dva tiso leti je od cesarja Avgusta izšlo povelje, naj se popišejo vsi prebivalci njegovega kraljestva. Vsi so se hodili popisovat, vsak v mesto, od kodre je izhajala njegova družina. Šel je torej tudi Jožef iz Nazareta v Davidovo mesto Betlehem, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročeno ženo. Ko sta bila tam, je Marija začutila, da bo kmalu rodila otroka. Zato je Jožef povsod iskal prenočišče. Vse hiše in prenočišča pa so bila polna. Zato sta se zatekla v hlev. Tam je Marija porodila sina, ga povila v plenice in položila v jasli. V tistem kraju pa so pastirji prenočevali pod milim nebom in bili na nočnih stražah pri svoji čredi. In glej, Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova svetloba jih je obsvetila. Silno so se prestrašili. Angel jim je rekel: "Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje: Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Zveličar, ki je Kristus, Gospod."

Babica: Nocoj je pri nas nebeško lepo. Hvala vam, otroci! Sam Bog vas je pripeljal!

Štefka: Sveta noč, blažena noč že odmeva v naših srcih, ko se vsi skupaj odpravljamo v cerkev k polnočnici. (vsi skupaj zapojejo: Sveta noč...)